

שי עולמות

העלון השבועי של ישיבת "נצח מאיר" ישיבתו של הרה"ח שמועון יוסף הכהן ויוזפלד שליט"א

רח' הרב סלנט 7, ירושלים, טל' 050-4102044

עדיף לשתוק, וכשם שמצוה לומר דבר הנשמע, כך מצוה לשתוק כשאינו נשמע, וכמ"ש חז"ל (יבמות סה, ב).

בברכת התורה וכמ"ס

שמעון יוסף הכהן ויוזפלד

התיקון הכללי

ברוך ה' אלוקי ישראל (תהלים מא, יד).

ברוך ה' אלוקי ישראל. מה שהזכיר את כלל ישראל, אע"פ שעסק בהודאת עצמו והודאה אישית, כי הרגיש שהשי"ת עושה חסד לכל יהודי, ואשרי לו שהוא שייך לעם הקדוש הזה. (וגם משום שידע שאמר מזמורי תהלים עבור כלל ישראל); מהעולם ועד העולם, כי כל יהודי הוא ממש עולם בפני עצמו, וצריך להודות על החסדים הפרטיים שה' עושה עמו; אמן ואמן הלוואי שיהא קיום לדברי. וכפל המילים לתשווקה עזה ביותר לקיום איחולו.

ברוך ה' א"י מהעולם ועד העולם. בעולם הזה ובעולם הבא. עלי להודות. א"י על העוה"ז ועל העוה"ב, אמן ואמן. אחד על העוה"ז ואחד על העוה"ב. א"י לחיזוק דבריו (ועיין לעיל בשי למורא ע"פ גידי).

(מתוך הספר "שי למורא" פרוש על תה"כ)

המתקת המיצרים

והנה עיקר המתקת כל הדינים והצימצומים והמריירות דהאי עלמא והבילבולים והעגמת נפש הנגרמת לאדם באשמתו ושלא באשמתו, וכל הצרות, והמצרים, וכל הכאבים, וכל צער בגוף ונפש הכל בכל עיקר המתקתם הוא על ידי השכל והדעת, ובמיוחד השכל והדעת שקנה מהצדיק האמת שהוא מילחא דעלמא, מלח ברית, הממתיק כל הדינים והצימצומים, ויש לכל צמצום בחינת שכל פרטי שע"י זה השכל דייקא נמתק זה הצימצום, שזה בחי' מה שהשי"ת ברוב רחמיו על כל מכה ומחלה וצרה הקדים לה רפואה למכה, ויש על כל בעיה כמה וכמה פתרונות, אך יש בחינת שכל הכולל בחינת חכמה עילאה ששם נמתקים כל הצימצומים והדינים, אך אי אפשר לקבל משם כי אם על ידי ריבוי הספרים של התורה הקדושה, כמבואר בדברי מוהרנ"ת זצ"ל בליקוטי הלכות (הלכות גיטין ה"ג, אות ב), ובפרט ספרי רבינו זצ"ל אשר כוללים כל דרכי עבודת ה' וכל העצות הנצרכים בכל ימי חלדו עלי אדמות עד שיבוא משיח צדקינו, וכמ"ש רבינו ז"ל העולם לא טעמו אותי כלום עדיין, אילו היו שומעים רק תורה אחת שאני אומר עם הניגון והריקוד שלה, היו כולם בטלים בביטול גמור. וכן רבינו ז"ל אמר במפורש שמי שעוסק בליקוטי מוהר"ן אין צריך עוד ספר מוסר, כנראה בחוש ועוסק בהם תמיד, כי הוא מלא מוסר והתעוררות גדול מאד להשם יתברך אשר אין ערוך אליו. וגם אמר שאם יתמידו בספריו יכולים לזכות להיות נעשה איש כשר באמת, ואז יזכה לראות הפנימיות שיש בספריו הקדושים, כי יש בהם פנימיות הרבה מה שאין נראה על פי פשוטו כלל. אשרי הזוכה ללמוד ולהתמיד בהם הרבה.

ירושלים עיה"ק תו"ת בב"א. יום ו' עש"ק לסדר דברים לכבוד ... אחדשה"ט!
בעזרת ה' אכתוב לך משהו השייך לפרשת השבוע.
"אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן במדבר בערבה מול סוף, בין פארן ובין תפל ולבן וחצרות ודי זהב" (דברים א, א).
כי הצדיק [וכל מי שהולך ורוצה ללכת בדרכי הצדיק] צריך לדבר תמיד בכל מקום שהוא נמצא דיבורים שהם רצון ה', הן דברי תורה, הן דברי מוסר וחסידות, ויראת שמים. ובכל מקום שהוא מגיע לשם, ובכל סביבה שימצא, צריך להפיץ ריח הטוב ובושם תורתו הקדושה ודרך צדיקי אמת, שהם רצון ה'. וכמוהן הכל לפי הענין, עם אדם פשוט צריך לדבר בשפתו, ועם אדם גדול, ועם תלמיד חכם צריך לדבר אחרת, ועם אדם רחוק מתורה צריך לדבר אחרת, הכל לפי הענין. וזה בחינת **"אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל"** היינו שמשה ה' מדבר תמיד דיבורים שהם רצון ה' שהתאימו לכל אחד מישראל, **"בעבר הירדן במדבר בערבה מול סוף"** וכו', היינו בכל מקום ומקום, תמיד דיבר דבר ה'. וזכור לטוב האחד המיוחד הלא הוא מורי ורבי, ר' לוי יצחק בנדר זצ"ל, שתמיד בכל עת ובכל שעה, ובכל מקום ועם כל אחד, פיו לא שבת מלדבר דיבורי אמונה ורצון ה', הקשורים תמיד לעבודת ה' וקירבת ה', והקשורים באופן ישיר עם דעת רבינו הקדוש ז"ל. וראה זה חדש לאחרונה יצא ספר "יחיד ודורו" תולדות הגאון הצדיק הגדול והמפורסם רבי מרדכי צוקרמן זצ"ל מתלמידי החפץ חיים, קלם וכו', שכתב בגדולתו (שם כ"א, ע' 397) ז"ל: לאדג' תש"ו... מבין מאות הפליטים מרוסיה [שנודמן לו לבא במשא ומתן עם כל אחד ואחד מהם] בני תורה, רבנים, ראשי ישיבות, אדמו"רים, רבנים ליטאים, חסידים מפולין, רומניה, רוסיה, הונגריה, מכל אלה נשאר לי רושם מיוחד מר' לוי יצחק [בנדרן ז"ל (אף כי לא שהה בלודז' יותר משבועיים) תכונתו, שלוות נפשו, מבטו הנבון והפקח... מחשבתו העמוקה... ניכר היה בעליל, כי מחשבתו משוטטת בגבהים... אין הוא אדם של עולם הזה (ניט קיין עולם הזה) דיגער מענטש)... שלא לדבר על יחסיו בין אדם לחבירו... סבר פנים יפות... הנעימות שחשו בתוך ד' אמותיו... ללא כחל וללא שרק, ויעלת חן... הכל בפשטות... נמנע מכל גינונים של גדלות והתנשאות... הכל מוצנע וגנוז מפנימיותו... שום היצוניות... כמעט כולו פנימיות... אכן לזה התכוון רבי נחמן... עכ"ל. הרי עדות מכלי ראשון מאחד מגדולי הצדיקים הליטאים של דור האחרון (ואע"פ שהדברים כבר הודפסו, בספר לזכרו של ר' לוי יצחק ז"ל, מ"מ שנדפסו בס' לזכר, רמ"ץ ז"ל - זה אחרת). והכלל שהפה צריך תמיד לדבר דיבורי ה' (ובלשון ר' לוי יצחק זצ"ל, שצריך לטחון תמיד, כמו בטחנת קמח) בכל מקום ובכל זמן (אא"כ לפי הענין

מזיק הפרות

וְדַע, שְׂאֵם זֶה הַנִּגְזָל עֲרֵן לֹא תִּהְיֶה לוֹ פְּנִים, וְיֻכַּל לְגֹזַל מִמֶּנּוּ שְׂלֹא יִהְיֶה לוֹ, עַל־יְדֵי שְׁנוּזָל וְנוּמָל הָעֵנָף פֶּנִּי. וְאִפְלוּ אִם כָּבֵד יֵשׁ לְהַנְגֹּל פְּנִים, וְיֻכַּל לְהִיזֵק לוֹ שְׂיֻמּוֹתוֹ פְּנִי, חֵם וְשְׁלוֹם. כִּי אִם עֲרֵן הַפְּנִים צָרִיכִין לְאֶמֶן, הֵינּוּ לְעֹנְפִים שְׂלֵה, כְּמוֹ שְׂיֵשׁ פְּרוֹת שְׂלֹא נִגְמְרוּ כָּל צָרְכָן, וְצָרִיכִין לִינֵק עוֹד מְהֻעָנָף. וְעַל כֵּן כְּשֶׁזֶה נִמְלָל הָעֵנָף, הוּא מְזִיק הַפְּרוֹת, הֵינּוּ הַפְּנִים, הַצָּרִיכִים לִינֵק עוֹד וּלְקַבֵּל מְהֻעָנָף, הֵינּוּ מְהַתְּנֻצְצוֹת אוֹר אֶמֶן פֶּנִּי. וְהַכֵּל לְפִי הַנְּזֻלָּה, וְהַכֵּל לְפִי הָאֵילָן וְהָעֹנְפִים וְהַפְּרוֹת.

(ליקו"מ טז)

לע"נ עמיהו בן משה ז"ל ☆ לע"נ יצחק וינשטיין ז"ל ☆ ויוגן ליוסף בן נחמה ☆ רפ"ש ליצחק חיים בן נעמה (מתוך הספר "יש מאין" על ליקו"מ)

מדרש

רב לכם סב את ההר הזה. זה שאמר הכתוב, השבעתי אתכם בנות ירושלים בצבאות או באילות השדה וגו' (שה"ש ב, ז). שלש שבועות שהשביע הקדוש ברוך הוא בשיר השירים למדו. אחת, שהשביע הקדוש ברוך הוא את ישראל שלא יגלו את הקץ. ואחת, שלא ידחקו את הקץ. ואחת, שלא ימדרו על המלכות. אמר להם הקדוש ברוך הוא לישראל, אם אתם מקיימין את השבועות, מוטב. ואם לאו, אני מתיר בשרכם בצבאות וכאילות שאין להם דורש ומבקש, כך לא אדרוש את דמכם. ויאמר ה' אלי ראה החילותי תת לפניך את סיחון. וכתוב, ואנכי השמדתי את האמורי מפניכם (עמוס ב, ט). בזכות מה. בזכות התורה, שהחכמים מורין אותה. אמרו חכמינו זכרונם לברכה, קשה היה סיחון, כמגדל וחומה היה גבחו, והיה קשה מכל הבריות, ואורך מכל מגדל שבעולם, ורגליו מגיעות לארץ, ואין בריה בעולם יכולה לעמוד בפניו. נומה שהוא אומר, ואשמיד פריו ממעל ושרשיו מתחת (שם) - מה עשה הקדוש ברוך הוא. כפה שר שלו ושר ארצו והפילו ממקומו ומסרו לפני ישראל. לפיכך כתיב, ואשמיד פריו ממעל ושרשיו מתחת. אמרו חכמינו זכרונם לברכה, קשין היו סיחון ועוג יותר מפרעה וחילותיו. וכשם שאמרו שירה על מפלת פרעה וחילו, כך היו ראויין לומר שירה על מפלת סיחון ועוג. אלא שבא דוד ואמר עליהם שירה, שנאמר, למכה מלכים גדולים כי לעולם חסדו, ויהרוג מלכים אדירים וגו', לסיחון מלך האמורי כי לעולם חסדו וגו' (תהלים קלו, י"ט).

(תנחומא ד)

"אותו חזק כי הוא ינהיגה"

פי דיקא אחר הסתלקות משה זכה יהושע להכניס את ישראל לארץ. ובזה פעל לדורות, שאפלו בעקבות משיחא בתקף התגברות הסטרא אחרא, עד שיהיו מברחים הצדיקים אמתיים שהם בחינת משה להסתלק מן העולם חס ושלום, שזהו הצרה הגדולה מכל הצרות כמו שאמר רבותינו ז"ל שקולה מיתת הצדיקים כפלים כתרבון בית המקדש. ועל כן באמת צריכין לבכות ולקונן על זה הרבה בכל יום בחצות לילה ומכל שכן בין המצרים. אך אף על פי כן ואתה מרום לעולם ה', פי דיקא על ידי זה תצמח הישועה והגאולה ויתהפך אבחנו לששון, כי גדולים צדיקים במיתתם יותר מבחייתם. פי דיקא על ידי הסתלקותם ממשיכין הארה גדולה לתלמידיהם עד שעל ידי זה תהיה הגאולה. (אוצר היראה צדיק אות לד)

תקוני דיקנא - "בין המצרים"

כשהאדם הוא במצור גדול, והתאוות והסטרא אחרא מתגברים עליו מאד עד שאין לו דרך לנטות ימין ושמאל, בבחינת "כל רדפיה השיגוה בין המצרים", עד שגדמה שאפס תקוה חס ושלום; והוא בעצם דחקו ומצרו נפשו פונה להשם יתברך וצועק אליו יתברך מן המצור, בבחינת "מן המצור קראתי יה", אף-על-פי שמה שפונה עצמו להשם יתברך הוא רק פחוט-השערה, אף-על-פי-כן הוא יקר בעיני השם יתברך ונעשה מ"מצור" צמר, שהם בחינת שערות דיקנא קדישא, הינו שנתעוררין ונמשכין עליו כל הי"ג מדות של רחמים, שהם תליטר תקוני דיקנא קדישא, ששם כלו רחמים וטוב ושם נתהפך הכל לטובה וזכות פידוע. וזה בחינת מה שמבאר בפגנות: "מן המצור קראתי יה" "מצור" אותיות "צמר", בחינת תקוני דיקנא וכו', הינו כפ"ל.

(הל' ראשית הגו ה"ג אות ב; וע' ציצית אות כד)

והענו ותאמרו אלי חטאנו

יש בוששה דקדשה ועזות דקדשה, ולהפך, יש עזות דסטרא אחרא ובושה דסטרא אחרא. ובחינות אלו של בוששה ועזות דקדשה, ולהבדיל דסטרא אחרא, הם בכל הבחינות הן נגד בני-אדם, הן נגד השם יתברך כבני-אדם, וצריכין לזהר בזה מאד להשתמש עם כל מדה פראוי בקדשה ולא להפך, חס ושלום.

ועל-כן בתחלת הודוי אומרים: "שאין אנו עזי-פנים לומר לפניך וכו' לא חטאנו, אכל אנחנו חטאנו", הינו, אף-על-פי שלכאורה הודוי בעצמו הוא עזות גדול, כי לא די שחטא ופגם, אף גם הוא בא ומזכיר עוונותיו לפני השם יתברך ומבקש עליהם מחילה. אכל באמת אין זה עזות, חס ושלום, כי עזות דסטרא אחרא הוא רק כשאומר לא חטאתי, אכל הודוי שמתודה על חטאיו, אין זה עזות, אדרבא הבושה דקדשה הביאה אותו למדה זו לבוא לפני יתברך ולהתודות באמת ולבקש מחילה, כי כך רצונו יתברך, כמו שכתוב: "ומודה ועזב ירחם".

(אוצר היראה כושה ועזות אות יב)

אך עלינו הגלות

בעתים הללו שכבר ארץ עלינו הגלות והשם יתברך מצפה בכל עת לשוב אלינו ולחזור ולבנות בית המקדשנו ראוי לנו שלא לעבב חס ושלום בנין בית המקדש רק להשתדל בבנינו. על כן מאד מאד צריכין לזהר לקום בחצות בכל לילה ולהיות מתאבל מאד על חרבן בית-המקדש כי אולי בגלגול הראשון היה הוא הגורם שיחרב הבית-המקדש ואפלו אם לא אולי הוא מעבב עתה בחטאיו בנין בית-המקדש ונחשב גם כן כאלו גרם להחריבו. ועל זה יבכה ויתאבל מאד בכל לילה בחצות ועל-ידי-זה יהיה נחשב כאלו הוא משתדל בבנין בית-המקדש ועל-ידי-זה יזכה להתקרב אל האמת, הינו להתקרב לצדיקים ויראים וכשרים אמתיים שהם עקר הפאר והחן והיפי האמת של העולם (אמר הפעמי, נראה שזה פגנת סמיכת הפסוקים חצות לילה אקום להודות לך וכו' חסר אני לכל אשר יראה הינו כפ"ל), ועל-ידי-זה יהיו נפתחין עיניו ויסתכל על עצמו בכל המדות ולשוב בתשובה על כל המדות רעות ויזכה לדעת ולהפיר את שמו הגדול יתברך.

(קיצור ליקוטי מוה"ר"ן סו אות ג)

העקר הוא לב חזק ואמיץ ואין לו שום מניעה בפרט המניעות בגשמיות, כגון מחמת ממון או מאשתו ובניו וחותרו או אביו ואמו ומכל שכן משאר אנשים כשמונעים אותו על-ידי דבריהם וליצנותם מלהתקרב אל האמת, בודאי הכל בטל ומבטל למי שמחזק ומאמץ את לבבו בהשם יתברך.

(קיצור ליקוטי מוה"ר"ן מו אות ד)

כן יעשה ה' לכל הממלכות אשר אתה עבר שמה לא תיראום כי ה' אלקיכם הוא הנלחם לכם. וזה מרמז על עקר המלחמה הגדולה והכבדה שהיא עקר מלחמת כל אדם שהוא מלחמת היצר בזה העולם שהעקר שלא יירא ולא יתפחד כלל כי ה' אתנו. פי מלא כל הארץ כבודו כמו שאמר או אדונינו מורנו ורבנו זכרוננו לברכה: ה' יתברך עמך ואצלך וכו', אל תירא. וכמו שמבאר (בליקוטי תנינא סימן מח) שהאדם צריך לעבר בזה העולם על גשר צר והעקר שלא יתפחד. וזה: לא תיראום כי ה' אלקיכם הוא הנלחם לכם. (ליקוטי הלכות אורח חיים הלכות נשילת ידים לסעודה הלכה ו אות פד)

להצלחת
ר' אברהם בן אסתר ומשפחתו
ברוחניות ובגשמיות

להערות והארות 7658704 - 052
לקבלת העלון השבועי למייל ערו קשר
במייל netzah.meir@gmail.com

לעילוי נשמת

תמונת אסתר ע"ה
נלב"ע מ"ו שבט
תנצב"ה.

נתן וצ'רנה כלאוור ע"ה
ר' רפאל בן ר' משה ז"ל

לעילוי נשמת

אורי בן ניסים ז"ל

יריב בן מניה
חזרה בתשובה שלמה